

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Alevi toplumunun temel talepleri olan: “Cemevlerinin ibadethane sayılması; zorunlu din derslerinin kaldırılması; Alevi mal varlıklarının iade edilmesi; varlığı tarafsız devlet ilkesine aykırı olan Diyanet İşleri Başkanlığı’nın lağvedilmesi; Alevi köylerine cami yaptırma politikalarından vazgeçilmesi; nüfus cüzdanlarındaki din hanesinin tamamen çıkartılması; ders kitapları, sözlükler, ansiklopediler ve Milli Eğitim Bakanlığınca önerilen yardımcı kitaplardaki Aleviliği ve Alevileri “aşağılayan” tanımlamaların düzeltilmesi” vb. hususlarda bazı düzenlemelerin yapılması ve girişimlerde bulunulması devlet ve hükümet olmanın temel görev ve sorumluluğu iken bu görev ve sorumluluk alanları ile ilgili bugüne kadar herhangi somut bir adımın atılması bir yana Şubat 2012 tarihinden beri Adıyaman’da Alevi evlerinin işaretlenmesi, kapılarının boyanması ve çeşitli biçimlerde tehdit işaretlerinin konulması; Erzincan ve İçel’in Tarsus İlçesi’nde okul ve Cemevi duvarına tehditkâr ifadelerin yazılması; Didim, İstanbul Kartal ve Gaziantep’te Alevi evlerinin işaretlenmesi; Malatya ili Doğanşehir İlçesi’ne bağlı Sürgü Beldesi’nde 26 Temmuz 2012 Cuma günü gece saat 01.30 sıralarında Ramazan dolayısıyla Evli ailesinin linç edilmeye kalkışılması; daha sonra Evli ailesine yönelik tehdit, baskı, tecrit, tahammülsüzlük ve toplumsal baskının halen devam etmesi; Ankara ili Altındağ ilçesi, Battal Gazi İlköğretim Okulu’nun imam hatibe dönüştürülmesine karşı imza toplayan velilerin 06.09.2012 tarihinde düzenlemiş oldukları basın açıklaması sonrasında mahalle sakinlerinden Yılmaz ailesinin ev ve işyerine gece saat 01.20 sularında kimliği belirsiz kişi ya da kişiler tarafından pompalı tüfekle 4 el ateş açılması vb. olayların meydana gelmesi Türkiye’de yaşayan Alevi yurttaşların can güvenliğinin gittikçe ortadan kaldırıldığı yönünde kaygıları arttırmıştır.

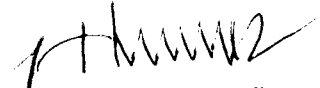
Öte yandan yaşanan bu olayların, Başbakan ve bakanların seçim kampanyalarında ve çeşitli toplantılarda Türkiye’deki Alevileri hedef alan, Aleviliği yok sayan, küçümseyen ve aşağılayan açıklamalar yaptığı bir döneme denk gelmesi rastlantı değildir.

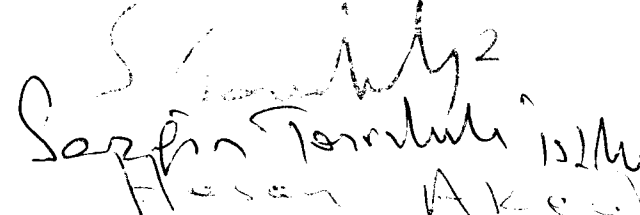
Şubat 2012 tarihinden beri meydana gelen bu olaylar ile ilgili yürütülen soruşturmalarda ev ve okul duvarlarına yazılan yazıların veya yapılan işaretlemelerin “çocuk işi olduğu”, “abartmamak gerektiği” yönündeki resmi açıklamalar başta Alevi toplumu olmak üzere kamuoyunda oluşan kaygı ve endişeleri artırmaktadır. Endişeleri giderecek somut herhangi bir adım atılmamıştır.

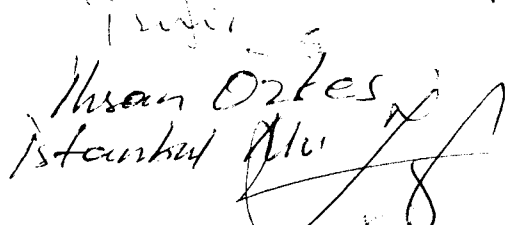

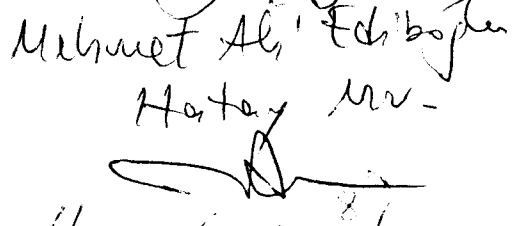
Devlet ve ilgili kurumlarının öncelikli görev ve sorumluluğu yaşanan bu olayların aydınlatılması ve kamuoyunu ikna edecek bir politika izlenmesi bir yana dursun Emniyet tarafından hazırlanan rapora göre, “Olayların çocuklar ve ideolojik amaç gütmeyen şahıslar tarafından yapıldığı” tespitine yer verilmesi durumun vehametini daha da arttırmıştır. Aslında bunun açık anlamı Türkiye’de Alevilere yönelik sistematik olarak yapılan ayrımcılığın çocukların belleklerine dahi işlendiğidir. Normal şartlarda çocuklar masumiyetin ve saflığın temsilcisi, toplumsal yaşamın en kırılgan halkası, korunmayı ve şefkati en fazla hak eden ve geleceğin umudu olarak resmedilir. Fakat ülkemizde çocukların “tinerci vahşeti”, “kapkaç canavarı”, “suç makinesi”, “kentin kabusu”, “taş atan çocuklar”, “çocuk işi” gibi dehşet verici ifadeler ile anlatılması ya da “damgalanması” masumiyeti kabaşa dönüştürmektedir. Devlet ve ilgili kurumlarının öncelikli görev ve sorumluluğu meydana gelen bir olayın aydınlatılması ve kamuoyunu ikna edecek bir politika izlenmesidir. Bunun yerine “şuçlu” olarak çocukların işaret edilmesi onları yetişkinler gibi davranmaya zorlamaktan öte bir davranış değildir.

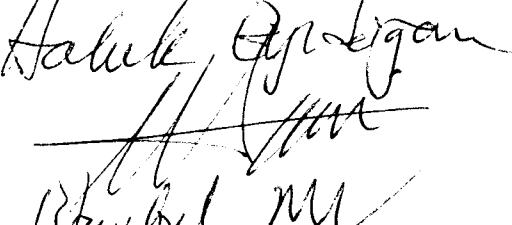
Alevi evlerinin işaretlenmesi, duvarlarının çizilmesi, Cemevi ve okul duvarlarına Alevilere yönelik hakaret ve tehdit içeren ifadelerin yazılması iddia edildiği gibi çocuklar tarafından yapılıyorsa yarının Türkiye’sinde Alevilerin can güvenliğinin olmayacağı sonucuna varılır. Çünkü yarının yöneticileri, toplumsal aktörleri ve kamu görevlileri bu günün çocuklarıdır. Bu nedenle, Anayasası’nın 98. ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105. Maddeleri gereği Meclis Araştırması açılmasını arz ederim. 23.10.2012

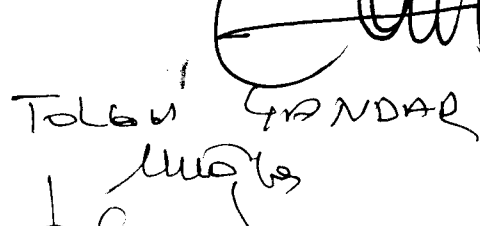

Hüseyin AYGÜN
CHP Tunceli Milletvekili

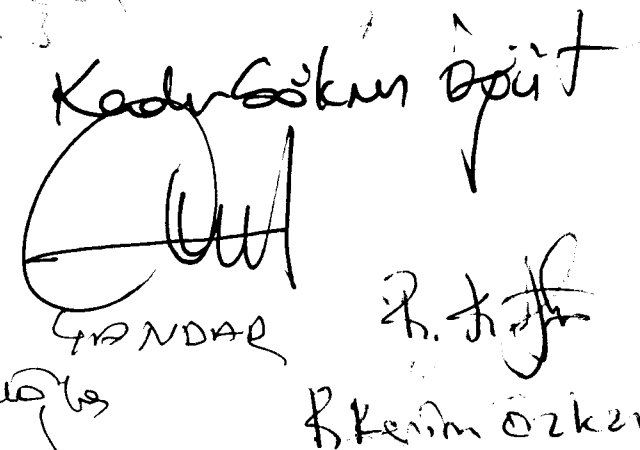

Hasan Akbulut
Tunceli Milletvekili

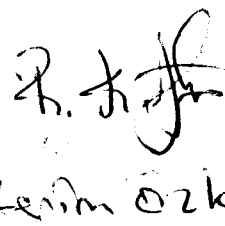

İhsan Özkes
İstanbul Milletvekili

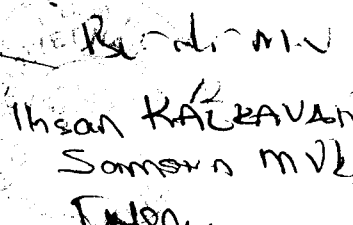

Mehmet Ali Ediboğlu
Hartay Mv.

Haluk Ergüven
İstanbul Mv.

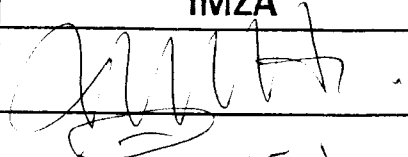
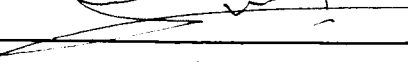
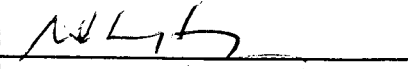
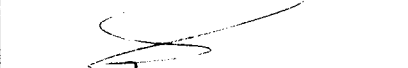
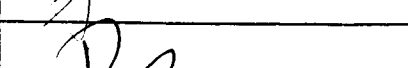
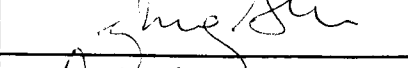

Tolun ÇANDAR
Mv.

Kadri Sökmüş
Mv.

R. K. K. K.
Mv.

R. Kerim Özkan
Mv.

İhsan KALEKAVAN
Samsun Mv.

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Namık Hamza	Balıkesir	
Hasan ÖREN	Marmaris	
M. Sedar Seydan	Göncakale	
Mahmut Tural	İT	
Selahaddin Kordakuntçulu	Giresun	
Ramiz Topal	Amasya	
Fatih Atıcı	Mersin	
Mevlüt Duden	Hatay	
Yakup Akdoğan	Malatya	

